

جزء هشتم

مانند او!

﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾

سوره انعام، آیه ۱۵۲

و وقتی نظر خود را می‌گویید و حرف می‌زنید،
عدالت و انصاف را رعایت کنید، هر چند درباره
نزدیکانتان باشد.

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
 وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَأَنكِفُ نَفْسًا إِلَّا
 وَسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
 اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَدِّكُمْ بِهِ لَعَدَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
 وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
 فَتَفْرَقَ بَكُمُ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَدِّكُمْ بِهِ لَعَدَّكُمْ
 تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
 أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَلْقَاءُ
 رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
 وَاتَّقُوا لَعَدَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ
 عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
 ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ
 مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
 مِّنْ أَظْمَلٍ مِّمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجِرِي الَّذِينَ
 يَصِدُّونَ عَن آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصِدُّونَ ﴿١٥٧﴾

تلاوت آیه

مدرسه حفظ

سخن بگو که به جان بنوشیم، واژه به واژه کلمه‌هایت را؛ زندگی کنیم
آیه‌هایت را!

سخن بگو خدای سخن!

امر کن به هر آنچه خوبی است و خیر؛ خیر زندگی‌مان!

نهی‌مان کن از آنچه به ضررمان است و زهر می‌کند برایمان زندگی‌را!

فدای کلمه‌ها و واژه‌ها و امر و نهی تو که سراسر نور است؛ نور زندگی!

فدای تو که امر و نهی‌ات متناسب است؛ متناسب با توان و وسعتی که به
من ارزانی کرده‌ای!

تو نخواستی که کوه‌ها را به دوش بکشم یا زمینی را به آسمان برسانم.

تو نخواستی که سنگی را آب کنم یا آبی را سنگ.

تو می‌خواستی استعداد وجودم را شکوفا کنی.

فدای علم و حکمت تو که آفریدی‌ام تا جانشین تو باشم در زمین؛ جانشینی
مثل خودت.

کسی که مثل تو سخن بگوید و رسم نگه‌داری کلمه‌ها را بداند!

راه این جانشینی را هم با نور کلمات به من رساندی؛ کلماتی رسا و رساننده؛

خدای واژه‌های نورانی! خدای آیه‌های زندگی!

این کلمات توست:

که هرگاه سخن می‌گویی، کلامت چون نسیمی از حقیقت باشد،
نه توفانی از تعصب.

که هرگاه لب باز می‌کنی، نه بادیه‌نشین تعصب باشی و نه
گم‌شده در بیابان ناحقی.

فرقی نمی‌کند که شنونده، خویشاوند باشد یا بیگانه، دوست
باشد یا دشمن؛

عدالت همان است که ترازورانی‌گذارده به نفع هیچ‌کس کج شود!
اگر وعده‌ای می‌دهی، همچون ستاره‌ای بر آسمان عهد باش که
هرگز خاموش نمی‌شود.

و اگر داوری می‌کنی، همچون ترازوی زرگران باش که حتی ذره‌ای
خطا را برنمی‌تابد.

حق‌گفتی ای خدای حقیقت‌ها!

به درستی که این ویژگی‌های جانشین توست در زمین!

من اما شرمنده‌ام! شرمنده‌ تو و این مقام جانشینی و این حُسن رفتارها!
چه روزها و شب‌ها که از این خواسته‌ها پا پس کشیده‌ام؛
چه وقت‌ها که غفلت‌ها حواسم را برده‌اند.

جانشینی که نمی‌تواند خودش را بچرخاند؛ آدمِ بزرگی که از پس زبانی
کوچک برنمی‌آید.

مثل راه رفتن روی تیغی بران است؛

مثل در دست داشتن چاقویی دو لبه؛

که هم می‌تواند بکشد و هم زندگی ببخشد!

کلمه‌هایی که گاهی می‌توانند تا سال‌ها بعد از مرگ ما، به زندگی‌شان
ادامه دهند.

کلمه‌هایی که می‌توانند آبادانی دل‌های شکسته باشند یا سنگ‌هایی که
دلی را بشکنند!

هر بار از غفلت و خطاهای خودم، به کرم و بخشش تو پناه برده‌ام؛
ای خطاپوشِ مهربانم!

به درگاه تو روی آورده‌ام؛ از کوچکی و ضعف و سستی‌ام!
هر اسانم از نادانی‌ام که بارها و بارها به دامم انداخته است.

از آن زبان سرخی که عاقبت سرِ سبزم را به باد می‌دهد!
وقتی حقیقت چون خورشیدی روشن است و کلمه‌ها از سلاح‌ها بران‌ترند،
تو مرا به انصاف وصیت کرده‌ای، چنان که خورشید به نور وصیت شده است.
یاری‌ام کن زبانم جز به حقیقت باز نشود!

کلمه‌هایم جز به عدالت متولد نشود!

یاری‌ام کن نه بادی‌ه‌نشین تعصب باشم، نه گم‌شده در بیابان ناحقی!
که هر بار می‌خواهم لب بگشایم پیش از آن خودم پرسیده باشم:

آیا راست است؟ به انصاف نزدیک است؟ دردی را دوا می‌کند؟

اینجا جاده حقیقت است؛ جاده‌ای که تنها با قدم‌های عدالت هموار
می‌شود.

و زبان، چراغ این راه است.

بی‌عدالتی‌ها اگر خاموش شوند، زمین در نور عدالت سبز می‌شود!

سوژه‌های سخن

خاطره شهید

پویانمایی

پادکست صوتی

تبیین آیه